

618

Regeling van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer van 22 december 1989, houdende regelen met betrekking tot grenswaarden voor sulfaat en chloride bij lozingen door de titaandioxide-industrie

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,

Overwegende, dat uitvoering moet worden gegeven aan de richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 21 juni 1989, 89/428/EEG (PbEG L 201/56), tot vaststelling van de procedure voor de harmonisering van de programma's tot vermindering en uiteindelijke algehele opheffing van de verontreiniging door afval van de titaandioxide-industrie;

Gelet op artikel 1a, derde lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Stb. 1981, 573);

Besluit:

Artikel 1

In deze regeling wordt verstaan onder:

- a. bestaand bedrijf: een bedrijf dat titaandioxide produceert en dat op 22 februari 1978 in werking is en waarvan de jaarcapaciteit voor het verwerken van titaandioxide na die datum met niet meer dan 15 000 ton is uitgebreid;
- b. nieuw bedrijf: een bedrijf dat titaandioxide produceert en dat geen bestaand bedrijf is;
- c. bijlage I: de bij deze regeling behorende bijlage I;
- d. bijlage II: de bij deze regeling behorende bijlage II.

Artikel 2

1. Ten aanzien van een nieuw bedrijf is voor het brengen in oppervlaktewateren met behulp van een werk van sulfaat onderscheidenlijk chloride de grenswaarde van toepassing die overeenkomt met de waarde die het resultaat is van het toepassen van de best uitvoerbare technieken. Deze grenswaarde is in ieder geval niet hoger dan de in bijlage I onderscheidenlijk II voor de betrokken afvalstoffen aangegeven grenswaarden.

2. Ten aanzien van een nieuw bedrijf zijn voor het op andere wijze dan

met behulp van een werk in oppervlaktewateren brengen van sulfaat onderscheidenlijk chloride van toepassing de in bijlage I onderscheidenlijk II voor de betrokken afvalstoffen aangegeven grenswaarden.

Artikel 3

Ten aanzien van een bestaand bedrijf zijn voor het in oppervlaktewateren brengen van sulfaat onderscheidenlijk chloride van toepassing de in bijlage I onderscheidenlijk II voor de betrokken afvalstoffen aangegeven grenswaarden.

Artikel 4

De hoeveelheid sulfaat of chloride in de afvalstoffen wordt gemeten op de wijze, aangegeven in de bij deze regeling behorende bijlage III.

Artikel 5

1. Deze regeling en de daarbij behorende toelichting worden in het Staatsblad geplaatst.
2. Zij treedt in werking met ingang van 31 december 1989.

's-Gravenhage, 22 december 1989

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders

Uitgegeven de *negenentwintigste* december 1989

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

Grenswaarden voor de productie van titaandioxide met toepassing van het sulfaatproces

soorten afvalstoffen	grenswaarden*)	
	nieuwe en bestaande bedrijven lozend met behulp van een werk	nieuwe en bestaande bedrijven lozend op andere wijze dan met behulp van een werk
- vaste afvalstoffen, sterk zure afvalstoffen en zuiveringsafvalstoffen gezamenlijk	0	
- vaste afvalstoffen, sterk zure afvalstoffen, zuiveringsafvalstoffen, zwak zure afvalstoffen en geneutraliseerde afvalstoffen gezamenlijk		0
- zwak zure afvalstoffen en geneutraliseerde afvalstoffen gezamenlijk	800	

*) De grenswaarden worden uitgedrukt in kilogrammen totale hoeveelheid sulfaat per geproduceerde ton titaandioxide, dat wil zeggen overeenkomend met de SO_4 -ionen in het vrije zwavelzuur en in de metaalsulfaten van de uit het gebruikte erts afkomstige metalen. De grenswaarden gelden met ingang van 31 december 1989, met uitzondering van de grenswaarde 800, welke voor de bestaande bedrijven geldt met ingang van 31 december 1992.

In bovenstaand schema wordt verstaan onder:

a. vaste afvalstoffen:

1°. onoplosbare ertsresiduen die bij het productieproces niet door zwavelzuur worden ontsloten;

2°. gekristalliseerd ijzersulfaat ($FeSO_4 \cdot 7H_2O$);

b. sterk zure afvalstoffen:

de moederlogen afkomstig uit de filtratiestap na de hydrolyse van de oplossing van titanylsulfaat. Zijn deze moederlogen gecombineerd met zwak zure afvalstoffen, met gemiddeld meer dan 0,5% vrij zwavelzuur en met verschillende zware metalen dan worden de twee tezamen beschouwd als sterk zure afvalstoffen;

c. zuiveringsafvalstoffen:

filterzouten en slibvormige en vloeibare afvalstoffen die vrijkomen bij de behandeling (concentratie of neutralisatie) van sterk zure afvalstoffen en die verschillende zware metalen bevatten, maar met uitsluiting van geneutraliseerde en gefilterde of gedecanteerde afvalstoffen die slechts zware metalen in de vorm van sporen bevatten en die vóór enigerlei verdunning een pH-waarde van meer dan 5,5 hebben;

d. zwak zure afvalstoffen:

waswater, koelwater, condenswater en andere, niet onder voornoemde begripsomschrijvingen vallende slibvormige en vloeibare afvalstoffen, met 0,5% of minder vrij zwavelzuur;

e. geneutraliseerde afvalstoffen:

vloeistoffen met een pH-waarde van meer dan 5,5 die slechts zware metalen in de vorm van sporen bevatten en rechtstreeks door filtratie of decantatie uit sterk of zwak zure afvalstoffen zijn verkregen nadat deze een behandeling hebben ondergaan om de zuurgraad en het gehalte aan zware metalen te verminderen.

Behoort bij de regeling van 22 december 1989, houdende regelen met betrekking tot grenswaarden voor sulfaat en chloride bij lozingen door de titaandioxide-industrie.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders

Grenswaarden voor de produktie van titaandioxide met toepassing van het chlorideproces

soorten afvalstoffen	grenswaarden*	
	nieuwe en bestaande bedrijven lozend met behulp van werk	nieuwe en bestaande bedrijven lozend anders dan met behulp van een werk
- vaste en sterk zure afvalstoffen gezamenlijk	0	
- vaste afvalstoffen, sterk zure afvalstoffen, zuiveringsafvalstoffen, zwak zure afvalstoffen en geneutraliseerde afvalstoffen gezamenlijk		0
- zuiveringsafvalstoffen, zwak zure afvalstoffen en geneutraliseerde afvalstoffen gezamenlijk	130**/228***/450****	

* De grenswaarden worden uitgedrukt in kilogrammen totale hoeveelheid chloride per geproduceerde ton titaandioxide, dat wil zeggen overeenkomend met de Cl-ionen in het vrije zoutzuur en in de metaalchloriden van de uit het gebruikte erts afkomstige metalen. De grenswaarden gelden met ingang van 31 december 1989. In het geval van een bedrijf dat meer dan een soort erts gebruikt, gelden de grenswaarden naar evenredigheid van de hoeveelheden waarin die ertsen worden gebruikt.

** Deze grenswaarde geldt bij gebruik van natuurlijk rutiel.

*** Deze grenswaarde geldt bij gebruik van synthetisch rutiel.

**** Deze grenswaarde geldt bij gebruik van slakken.

In bovenstaand schema wordt verstaan onder:

- a. vaste afvalstoffen:
 - 1°. onoplosbare ertsresiduen die bij het produktieproces niet door chloor worden ontsloten;
 - 2°. metaalchloriden en -hydroxyden (filterstoffen) die in vaste vorm vrijkomen bij de titaantetrachloridefabricage;
 - 3°. cokesresiduen die bij de titaantetrachloridefabricage vrijkomen;
- b. sterk zure afvalstoffen:
 - afvalstoffen met meer dan 0,5% vrij zoutzuur en met verschillende zware metalen;
- c. zuiveringsafvalstoffen:
 - filterzouten en slibvormige en vloeibare afvalstoffen die vrijkomen bij de behandeling (concentratie of neutralisatie) van sterk zure afvalstoffen en die verschillende zware metalen bevatten, maar met uitsluiting van geneutraliseerde en gefilterde of gedecanteerde afvalstoffen die slechts zware metalen in de vorm van sporen bevatten en die vóór enigerlei verdunning een pH-waarde van meer dan 5,5 hebben;
- d. zwak zure afvalstoffen:
 - waswater, koelwater, condenswater en andere, niet onder voornoemde begripsomschrijvingen vallende slibvormige en vloeibare afvalstoffen, met 0,5% of minder vrij zoutzuur;
- e. geneutraliseerde afvalstoffen:
 - vloeistoffen met een pH-waarde van meer dan 5,5 die slechts zware metalen in de vorm van sporen bevatten en rechtstreeks door filtratie of decantatie uit sterk of zwak zure afvalstoffen zijn verkregen nadat deze een behandeling hebben ondergaan om de zuurgraad en het gehalte aan zware metalen te verminderen.

Behoort bij de regeling van 22 december 1989, houdende regelen met betrekking tot grenswaarden voor sulfaat en chloride bij lozingen door de titaandioxide-industrie.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders

Voor de vaststelling van de hoeveelheden sulfaat en chloride dient te worden uitgegaan van de volgende wijze van meting:

1. Het nemen van monsters en het meten van het lozingsdebiet geschieden normaliter op het punt waar het sulfaat onderscheidenlijk chloride bevattende afvalwater het terrein van het betrokken bedrijf verlaat. Het nemen van monsters en het meten van het lozingsdebiet mogen geschieden op een punt dat ligt vóór het punt waar de grenswaarden gelden, indien al het van het bedrijf afkomstige water dat met de betrokken stof verontreinigd kan zijn bij die metingen in aanmerking wordt genomen en indien uit regelmatige controlemetingen blijkt dat de metingen een goed beeld geven van de hoeveelheden die worden geloosd op het punt waar de grenswaarden gelden of altijd een hogere uitkomst geven.

2. Voor de meting van de geloosde hoeveelheid afvalwater (in m³/dag) wordt een methode gehanteerd, waarvan de onnauwkeurigheid in de debietmeting kleiner is dan 10%. Dit kan door ijking worden vastgesteld.

3. De bemonstering van het afvalwater wordt zodanig uitgevoerd dat een monster wordt verkregen dat representatief is voor de totale hoeveelheid geloosd afvalwater gedurende 24 uur.

4. De frequentie van bemeting en bemonstering is zodanig dat een representatief beeld wordt verkregen van de totale hoeveelheid sulfaat onderscheidenlijk chloride en – ingeval bij de afvalstoffenbehandeling kalk wordt gebruikt om de hoeveelheid zware metalen te verminderen – calcium die wordt geloosd gedurende een maand.

5. Het monster wordt in behandeling genomen zonder dat daaruit bezinkbare of opdrijvende bestanddelen zijn verwijderd.

6. De methode voor het meten van sulfaat, chloride en calcium moet worden vastgelegd in de lozingsvergunning, rekening houdend met de specifieke aard en samenstelling van het monster.

7. Als referentiemethode voor sulfaat en chloride gelden de gravimetrische bepalingmethode volgens NEN 3104-1 respectievelijk de titrimetrische bepalingmethode volgens NEN 6470. De bepalingdrempel ligt voor elke stof afzonderlijk bij 10 mg/l respectievelijk 1 mg/l. De methode voor het meten van calcium is atomaire absorptiespectrometrie, NEN 6446, na destructie van het monster volgens NEN 6465. De bepalingdrempel ligt voor calcium bij 0,1 mg/l. Hierbij wordt onder de bepalingdrempel verstaan de kleinste met een gegeven werkwijze in een monster kwantitatief bepaalde hoeveelheid die nog van nul kan worden onderscheiden. De analyse wordt zodanig uitgevoerd dat wordt voldaan aan de volgende eisen ten aanzien van de precisie en de systematische afwijking:

a. de precisie: tweemaal de waarde van de standaardafwijking van een serie meetuitkomsten is kleiner dan, of gelijk aan 50% bij een concentratie van tweemaal de bepalingdrempel;

b. de systematische afwijking: het verschil tussen de werkelijke waarde en de waarde van het rekenkundig gemiddelde van een serie meetuitkomsten is kleiner dan, of gelijk aan 50% bij een concentratie van tweemaal de bepalingdrempel.

Voor de vaststelling van de precisie en de systematische afwijking van de toegepaste meetmethode wordt gebruik gemaakt van een oplossing waarin sulfaat onderscheidenlijk chloride voorkomt in nauwkeurig bekende concentraties die ten hoogste 10% mogen afwijken van tweemaal de bepalingdrempel. Deze oplossing dient qua matrix zoveel mogelijk overeen te komen met het te onderzoeken monster. De serie

meetuitkomsten als bedoeld onder a. en b. bestaat uit ten minste 10 enkelvoudige meetuitkomsten. Deze meetuitkomsten worden verkregen uit metingen, verricht nadat steeds de gehele analytische opwerking is doorlopen (volgens een gelijke procedure, door dezelfde waarnemer, met dezelfde middelen en dezelfde hulpstoffen) en onder zoveel mogelijk gelijke omstandigheden als bij de behandeling van het monster.

Met behulp van de verkregen meetgegevens kan door middel van onderstaande formules worden bepaald of de lozingen onder de in de bijlagen I en II voorgeschreven grenswaarden blijven. De formules leveren hiervoor de toetswaarde (kg/ton).

De hoeveelheid sulfaat in de afvalstoffen per geproduceerde hoeveelheid titaandioxide wordt als volgt berekend:

a) indien geen kalk wordt gebruikt bij de afvalstoffenbehandeling:

$$\frac{1}{n.K} \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^k C_{sij} \quad A_{ij}$$

b) indien kalk wordt gebruikt bij de afvalstoffenbehandeling:

$$\frac{1}{n.K} \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^k A_{ij} \left\{ C_{sij} - \frac{96}{40} C_{cij} \right\}$$

De in deze formules gebruikte symbolen hebben de volgende betekenis:

i = een meetdag van de betreffende maand
 n = aantal dagen in de betreffende maand
 j = een sulfaat bevattende effluentstroom gemeten op de grens van het bedrijfsterrein

k = totaal aantal sulfaat bevattende effluentstromen gemeten op de grens van het bedrijfsterrein

C_{sij} = concentratie aan totaal sulfaat over een periode van 24 uur in een debiet proportioneel monster op de dag i van de betreffende maand in stroom j , gemeten op de grens van het bedrijfsterrein (kg/m³)

C_{cij} = concentratie aan calcium over een periode van 24 uur in een debiet proportioneel monster op de dag i van de betreffende maand in stroom j , gemeten op de grens van het bedrijfsterrein (kg/m³)

A_{ij} = volume effluent op de dag i van de betreffende maand in stroom j , gemeten op de grens van het bedrijfsterrein (m³)

K = totale gewichtshoeveelheid titaandioxide die geproduceerd is per jaar gedeeld door het aantal dagen in dat jaar (1000 kg)

De hoeveelheid chloride in de afvalstoffen per geproduceerde hoeveelheid titaandioxide wordt als volgt berekend:

a) indien geen kalk wordt gebruikt bij de afvalstoffenbehandeling:

$$\frac{1}{n.K} \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^k C_{clij} \quad A_{ij}$$

b) indien kalk wordt gebruikt bij de afvalstoffenbehandeling:

$$\frac{1}{n.K} \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^k A_{ij} \left\{ C_{clij} - \frac{71}{40} C_{cij} \right\}$$

De in deze formules gebruikte symbolen hebben de volgende betekenis:

i = een meetdag van de betreffende maand

n = aantal dagen in de betreffende maand

j = een chloride bevattende effluentstroom gemeten op de grens van het bedrijfsterrein

k = totaal aantal chloride bevattende effluentstromen gemeten op de grens van het bedrijfsterrein

C_{clij} = concentratie aan totaal chloride over een periode van 24 uur in een debiet proportioneel monster op de dag i van de betreffende maand in stroom j gemeten op de grens van het bedrijfsterrein (kg/m^3)

C_{cij} = concentratie aan calcium over een periode van 24 uur in een debiet proportioneel monster op de dag i van de betreffende maand in stroom j gemeten op de grens van het bedrijfsterrein (kg/m^3)

A_{ij} = volume effluent op de dag i van de betreffende maand in stroom j gemeten op de grens van het bedrijfsterrein (m^3)

K = totale gewichtshoeveelheid titaandioxide die geproduceerd is per jaar gedeeld door het aantal dagen in dat jaar (1000 kg).

Behoort bij de regeling van 22 december 1989, houdende regelen met betrekking tot grenswaarden voor sulfaat en chloride bij lozingen door de titaandioxide-industrie.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders

TOELICHTING

Algemeen deel

De Raad van de Europese Gemeenschappen heeft op 21 juni 1989 de richtlijn vastgesteld tot vaststelling van de procedure voor de harmonisering van de programma's tot vermindering en uiteindelijke algehele opheffing van de verontreiniging door afval van de titaandioxide-industrie (richtlijn 89/428/EEG, PbEG L 201/56).

Blijkens de considerans van deze richtlijn overweegt de Raad onder meer, dat alle afvalstoffen van de titaandioxide-industrie moeten worden vermeden of hergebruikt wanneer zulks technisch en economisch uitvoerbaar is en dat dergelijke afvalstoffen moeten worden hergebruikt of verwijderd zonder gevaar voor de menselijke gezondheid of het milieu. Deze richtlijn heeft niet alleen betrekking op lozingen op oppervlaktewateren waar de Wet verontreiniging oppervlaktewateren op ziet (Stb. 1981, 573), doch ook op lozingen op zee vanuit schepen of luchtvaartuigen alsmede op emissies in de atmosfeer. Door middel van de onderhavige regeling wordt uitsluitend uitvoering gegeven aan de voorschriften die betrekking hebben op het oppervlaktewater voor zover dit valt onder het regime van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (binnenwateren en lozingen op zee met behulp van een werk vanaf het vaste land). Het ligt in de bedoeling om de rest van de richtlijn uit te voeren in het kader van de Wet verontreiniging zeewater (Stb. 1981, 695) en de Wet inzake de luchtverontreiniging (Stb. 1981, 411).

De onderhavige regeling is gebaseerd op artikel 1a, derde lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren. Op grond van dat artikellid geschiedt de vaststelling van grenswaarden en van de termijnen waarbinnen die moeten worden bereikt, ter uitvoering van internationale overeenkomsten of van besluiten van volkenrechtelijke organisaties, bij regeling van de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer die in het Staatsblad bekendgemaakt wordt.

De onderhavige regeling richt zich zowel tot de vergunningverlenende instanties als rechtstreeks tot de bedrijven waarin titaandioxide wordt geproduceerd. Enerzijds dient het vergunningverlenende gezag overeenkomstig artikel 1, vijfde lid, van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren aan de vergunning voorschriften te verbinden waarbij de bepalingen van de regeling in acht worden genomen. Overigens kunnen in de vergunning ook scherpere voorschriften worden opgenomen dan de in deze regeling gestelde grenswaarden.

Anderzijds is het de bedrijven waar titaandioxide wordt geproduceerd op grond van artikel 1b van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren verboden bij lozingen van afvalstoffen door de titaandioxide-industrie de bepalingen van deze regeling te overtreden. Dit laatste is van belang voor vergunninghoudende bedrijven te wier aanzien nog geen aanpassing van de vergunningvoorschriften heeft plaatsgevonden.

In bijlagen I en II zijn grenswaarden opgenomen voor de hoeveelheid sulfaat en chloride welke maximaal geloosd mogen worden per geproduceerde ton titaandioxide. Het gaat hierbij echter niet in eerste instantie om sulfaat en chloride maar om de dumping (zonder werk) van zware metalen en vrij zuur te verbieden en de lozing hiervan met de best uitvoerbare technieken tegen te gaan. Onder zware metalen wordt in dit geval verstaan de in de gebruikte ertsen voorkomende metalen. Bij de behandeling van de afvalstoffen ter vermindering van de zuurgraad en het gehalte aan zware metalen kan kalk gebruikt worden. Hiermee wordt

een hoeveelheid calcium toegevoegd welke in de vorm van calciumsulfaat dan wel calciumchloride zal worden geloosd.

Bij het vaststellen van de grenswaarden voor sulfaat en chloriden is de hoeveelheid sulfaat respectievelijk chloride in het calciumsulfaat respectievelijk calciumchloride om de volgende redenen buiten beschouwing gelaten.

– De grenswaarden zijn bedoeld om schadelijke lozingen van vrij zuur en metalen uit het erts te beperken. Calcium is niet uit het erts afkomstig maar wordt extra toegevoegd, juist om de lozing van de bezwaarlijke stoffen te minimaliseren.

– Oppervlaktewateren bevatten van nature calcium, lozing van calcium is op zich niet milieubezwaarlijk.

Bij controle of aan de grenswaarden wordt voldaan dient derhalve het totaal sulfaat- respectievelijk chloride-gehalte verminderd te worden met de hoeveelheid sulfaat respectievelijk chloride in het calciumsulfaat respectievelijk calciumchloride, indien bij de behandeling van de afvalstoffen kalk wordt gebruikt.

In de onderhavige regeling worden verschillende bepalingen opgenomen voor bedrijven die na 22 februari 1978 (de datum van kennisgeving van de EG-richtlijn betreffende de afvalstoffen afkomstig van de titaandioxide-industrie (richtlijn 78/176/EEG, PbEG L 54/19) met de productie van titaandioxide zijn begonnen of waarin na die datum de jaarcapaciteit voor de titaandioxide-productie met meer dan 15 000 ton is uitgebreid en bedrijven waarin op die datum deze productie reeds plaatsvond en die hun capaciteit nadien niet in bovengenoemde zin hebben uitgebreid. De richtlijn verplicht ertoe dit verschil tussen nieuwe en bestaande bedrijven aan te brengen.

In Nederland komt slechts één bedrijf voor dat titaandioxide produceert. Dit bedrijf kan worden beschouwd als een bestaand bedrijf, zolang het zijn productiecapaciteit niet verhoogt met meer dan 15.000 ton.

Voor de bestaande bedrijven is een onderscheid gemaakt tussen bedrijven die het sulfaatproces toepassen en bedrijven die het chlorideproces toepassen om titaandioxide uit erts te winnen. Daarbij wordt onderscheid gemaakt tussen onder andere sterk zure en zwak zure afvalstoffen terwijl bij toepassing van het chlorideproces nog onderscheid wordt gemaakt tussen het gebruik van natuurlijk rutiel, synthetisch rutiel en slakken als uitgangsmateriaal.

Voor bestaande en nieuwe bedrijven die lozen op andere wijze dan met behulp van een werk geldt een grenswaarde van nul. Deze grenswaarde van nul geldt ook in een aantal gevallen dat bedrijven lozen met behulp van een werk.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 2, eerste lid

Bij de best uitvoerbare technieken dient volgens de eerder genoemde EG-richtlijn van 22 februari 1978 voor wat betreft het technische aspect uitgegaan te worden van de vanuit milieu-oogpunt minst schadelijke materialen, procédés en technieken die op de markt beschikbaar zijn. Dit laatste wil zeggen dat de toepassing ervan pas redelijkerwijs verplicht is als zij niet meer in de ontwikkelingsfase verkeren. Ook het kostenaspect kan bij de keuze van de technieken een rol spelen. In gevallen dat de te bereiken grenswaarde gelijk is aan nul en deze technisch op verschillende wijzen bereikt kan worden, zal dit aspect in de regel doorslaggevend zijn.

Toelichting op bijlagen I en II

Onder de definitie in bijlage I van sterk zure afvalstoffen bij toepassing van het sulfaatproces vallen ook sterk zure afvalstoffen die verdund zijn tot zij 0,5% of minder vrij zwavelzuur bevatten.

Onder de definitie in bijlage II van sterk zure afvalstoffen bij toepassing van het chlorideproces vallen ook sterk zure afvalstoffen die verdund zijn tot zij 0,5% of minder vrij zoutzuur bevatten.

De EG-richtlijn maakt het mogelijk om de data waarop de grenswaarden ingaan (zoals vermeld in bijlagen I en II) van 31 december 1989 respectievelijk 31 december 1992 te verschuiven naar 31 december 1992 respectievelijk 31 december 1994 indien zulks op grond van ernstige technische en economische moeilijkheden noodzakelijk is en mits uiterlijk op 31 december 1989 bij de Europese Commissie een programma voor de doeltreffende vermindering van het dumpen en lozen van de in de bijlagen I en II genoemde stoffen wordt ingediend. Nederland heeft van deze mogelijkheid geen gebruik gemaakt.

Toelichting op bijlage III

De in bijlagen I en II aangegeven grenswaarden zijn gebaseerd op de in bijlage III aangegeven meetmethode.

Met betrekking tot de in bijlage III aangegeven analyse-methode wordt toepassing aanbevolen van genormaliseerde methoden welke door het Nederlands Normalisatie Instituut terzake worden opgesteld.

In bijlage III is slechts aangegeven van welke controleprocedure is uitgegaan bij het vaststellen van de in de bijlagen I en II genoemde hoogst toelaatbare gewichtshoeveelheden. Om na te gaan of aan de gestelde eisen wordt voldaan wordt derhalve aanbevolen deze controleprocedure in de praktijk en bij het voorschrijven van meetmethoden in de vergunningen te gebruiken.

De Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer,
J. G. M. Alders